

- Θ' ἀγήσουν τὸ προσκύνημα, Τοῦρκοι γὰ τὸ πατήσουν.
- 10 Τραβοῦν γυναῖκες τὰ μαλλιά, δέρνουν τ' ἄσπρα τους στήθια,
 Μυριολογοῦν οἱ γέροντες μὲ μαῦρα μυρολόγια,
 Παππάδες μὲ τὰ δάκρυα ᾗδύγουν ταῖς ἐκκλησιαῖς τους.
 Βλέπεις ἐκείνην τὴν φωτιά, μαῦρον κάπνο ποῦ βγάνει;
 Ἐκεῖ καίγονται κόκκαλα, κόκκαλα ἐνδρειωμένων,
- 15 Ποῦ τὴν Τουρκιὰ ἔτρομάξανε καὶ τὸ Βεζύρη ἐκάψαν.
 Ἐκεῖ ἔναι κόκκαλα γονιοῦ, ποῦ τὸ παιδί τὰ καίει,
 Νὰ μὴν τὸ βροῦνε Λιάπιδες, Τοῦρκοι μὴν τὰ πατήσουν.
 Ἄκους τὸ θρήνον τὸν πολὺν, ὅπου βογγοῦν τὰ δάση,
 Καὶ τὸ δαυμὸ ποῦ γένηται, τὰ μαῦρα μυρολόγια;
- 20 Εἶναι π' ἀποχωρίζονται τὴν δόλια τὴν πατρίδα,
 Φιλοῦν ταῖς πέτραις καὶ τὴ γῆ κι' ἀσπάζονται τὸ χῶμα!"

VI.

Ἡ Δέσπω.

- „Ἄχὸς βαρὺς ἀκούεται, πολλὰ τουφεκία πέφτουν.
 Μήνα σὲ γάμο ὄλγνονται, μ'να σὲ χαροκόπι;" —
- „Οὐδὲ σὲ γάμο ὄλγνονται κι' οὐδὲ σὲ χαροκόπι·
 Ἡ Δέσπω κάνει πόλεμο μὲ νύφαις καὶ μ' ἀγγόνια,
- 5 Ἀρβανιτιὰ τὴν πλιάκωσε ἔς τοῦ Ἀημουλά τὸν πύργο;" —
- „Γεώργαινα, ὄλιξε τ' ἄρματα· δὲν εἶν' ἐδῶ τὸ Σοῦλι,
 Ἐδῶ ἔσαι σκλάβα τοῦ Πασσῆ, σκλάβα τῶν Ἀρβανιτῶν." —

